

சமூக யதார்த்தத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி ஆடுஜீவிதம்

Aadujeevitham: A Mirror Reflecting Social Reality

முனைவர் ச. காமராஜ் / Dr. S. Kamaraj

இந்திய மொழிக்களுக்கான மொழியியல் தரவுக் குழுவும், இந்திய மொழிகளின் நடுவண் நிறுவனம், மைசூர் - 570 006.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பென்யாமினின் 'ஆடுஜீவிதம்' நாவலில் சமூக யதார்த்தவாதத்தின் கருவை ஆராய இக்கட்டுரை முயல்கிறது. அரபு நாடுகளின் வெப்பமான பாலைவன மணலில் ஒரு பிரவாசி வாழும் தனது சொந்த மண்ணான கேரளத்தையும் சமூகத்தையும் நூலாசிரியர் விளக்கும் வகையில் அமைந்துள்ள நாவல் ஆகும். சமூக யதார்த்தவாதத்தின் கூறுகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, ஆசிரியரின் வார்த்தைகளுக்கு ஒரு நியாயத்தை அளிக்க முயற்சிக்கிறது. "இது நஜீப்பின் கதை மட்டுமல்ல, இது ஒரு நிஜ வாழ்க்கை. ஒரு ஆட்டின் வாழ்க்கை."

Date of Submission: 05-01-2025
Date of Acceptance: 30-05-2025
Date of Publication: 30-06-2025
Corresponding Author's Email:
kamarajmunnar@gmail.com

கருச்சொற்கள்: சமூக யதார்த்தவாதம் - பயன்பாட்டுவாதம் - தேவை - நம்பிக்கை - பிழைப்பு

Abstract

This article endeavors to examine the essence of social realism in Benyamin's novel 'Aadujeevitham'. The novel is structured to elucidate the author's native Kerala and its society through the perspective of an expatriate surviving in the harsh desert sands of Arab nations. Through rigorous analysis, this study identifies and examines the fundamental elements of social realism embedded within the narrative framework. The research attempts to provide scholarly justification for the author's literary approach and thematic choices. The novel transcends mere storytelling to present an authentic portrayal of human struggle and survival. As the author emphasizes, "This is not merely Najeeb's story, but a true life experience—the life of a goat." The work serves as a profound commentary on displacement, exploitation, and the human condition under extreme circumstances, making it a significant contribution to contemporary social realist literature.

Keywords: Social realism - Utilitarianism - Necessity - Faith - Survival

அறிமுகம்

“நான் ஆடுகளில் ஒருவன். என்னுடையது ஒரு ஆட்டின் வாழ்க்கை.” (கோட் டேஸ், 253) இவ்வாறு ஆடுஜீவிதம் நாவல் முடிகிறது. நாவலைப் படித்த எந்த வாசகனும் நிச்சயம் அது புனைவா அல்லது நிஜ வாழ்க்கையா என்ற ஒரு குழப்பத்தில் இருப்பான். புத்தகத்தின் அட்டையில் “நாம் அனுபவிக்காத எல்லா உயிர்களும் நமக்கு கட்டுக்கதைகள்” என்கிறது. ஆகவே நாவலை மனதார வாசித்த வாசகன் எதையாவது எதிர்பார்த்து ஆசிரியரின் குறிப்பை ஆவலுடன் படிப்பான். அஸ்வேந்திரா, பென்யாமின் நம்மை ஏமாற்றவில்லை. இந்த வரிகளுடன் அவர் தனது குறிப்பை முடிக்கிறார், “இது நஜீப்பின் கதை மட்டுமல்ல, இது நிஜ வாழ்க்கை. ஒரு ஆட்டின் வாழ்க்கை.” நம்முள் எழும் சில கேள்விகளுக்கு பென்யாமின் தீர்வு கண்டுள்ளார். ஆம்! அது உண்மையானது அல்லது அதில் ஒருவித யதார்த்தம் உள்ளது. நாவலில் சமூக யதார்த்தவாதத்தின் கூறுகளைத் தெரிந்துகொள்ள நஜீப்பின் வாழ்க்கை, ஒரு ஆட்டின் வாழ்க்கை என்ற நாவலை மறுவாசிப்பு செய்வதன் மூலம் நம் பயணத்தைத் தொடங்கலாம்.

சமூக யதார்த்தவாதத்தின் கூறுகள்

ஒருவரின் அதிர்ஷ்டம் இன்னொருவரின் துரதிர்ஷ்டம். ரியாத்தில் ஒரு காவல் நிலையத்தின் முன் நடக்கும் காட்சியுடன் நாவல் தொடங்குகிறது. கதாநாயகன் நஜீபந்தின் நண்பர் ஹமீத் கைது செய்யப்பட்டு சிறைக்குள் நுழைய முயல்வதை நாம் பார்க்கலாம். சிறைச்சாலை என்பது குற்றவாளிகள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் இடம், சுற்றுலா செல்ல வேண்டிய இடம் அல்ல. இது குற்றவாளிகளுக்கு நினைவாற்றலை ஏற்படுத்துகிறது. நாம் வழக்கமாக துன்பங்களுக்காக புகார் செய்கிறோம், நமக்கு இல்லாத சுதந்திரம். ஆனால், நாம் மேலும் துன்பங்களையும் வேதனைகளையும் அனுபவிக்கும்போது, மற்றவர்களால் தாங்க முடியாததை எதிர்கொள்ளும் வலிமையை நாம் பெறுவோம். இந்த யதார்த்தவாதத்தை நாவலின் பின்வரும் வரிகளில் நாம் காணலாம் “அன்றிரவு எங்களில் எவராலும் தூங்க முடியவில்லை, கூட்டம் நிரம்பிய இரயில் பெட்டியைப் போல நாங்கள் ஒன்றாக இருந்தோம். அரேபியர்கள் வசதியாக கால்களை விரித்துக் கொண்டிருக்க, மற்றவர்கள் இன்னும் அதிகமாகத் துன்பப்பட வேண்டியிருந்தது. ஆனாலும், நான் அனுபவித்த கஷ்டங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், அந்தக் குறுகிய அறை எனக்குச் சொர்க்கமாக இருந்தது.”(8)

பயனுடைமைக் கோட்பாடு மனிதர்களின் அடிப்படை உள்ளுணர்வு என்பது துன்பத்தைக் குறைத்து அவர்களின் இன்பத்தை அதிகப்படுத்துவதாகும். மோசமான யதார்த்தங்கள் மற்றும் கடுமையான நேரத்தில்கூட மகிழ்ச்சியின் எந்த ஒரு சிறிய பகுதியையும் அனுபவிக்க நமக்கு நேரம் கிடைக்கும். நஜீபந்த் ஹமீது சிறைக்குள் நுழையும் முயற்சியில் வெற்றி பெற்றார். நஜீப்பின் வாழ்க்கைத் துயரங்கள் நிறைந்தது. அரபு சிறைகளில் கைதிகளின் தலைமுடியை வெட்டுவது வழக்கம். நஜீபந்த் ஹமீதும் முடிவெட்டிக் கொண்டனர். அவர்களின் வழக்கைத் தலையைப் பார்த்த நஜீபந்த் ஹமீத் வலிகளை மறந்து ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து சிரித்துக் கொள்கிறார்.

கதர்சிஸ் என்பது அந்த உணர்ச்சிகளுக்கு நம்மை உட்படுத்துவதன் மூலம் நம்மிடம் உள்ள அதிகப்படியான உணர்ச்சிகளிலிருந்து விடுபடும் செயல்முறைக்கு வழங்கப்படும் பெயர், குறிப்பாக ஒரு சோகத்தில். அதை யாரிடமாவது பகிர்ந்துகொள்ளும்போது நம் வலி, துக்கம் மற்றும் துக்கத்திலிருந்து நிவாரணம் பெற முடியும். ஏனென்றால் மனிதன் ஒரு சமூக உயிரி மற்றும் சக மனிதர்கள் இல்லாமல் அவனுக்கு இருப்பு இல்லை. அதேபோல், மற்றவர்களின் கதைகளைக் கேட்கும்போது, மற்றவர்களின் துன்பங்களுடன் ஒப்பிடும்போது நாம் எவ்வளவு அதிர்ஷ்டசாலிகள் என்பதை உணர முடிகிறது. இது நமது துயரத்தையும் துயரத்தையும் வெல்வதற்கான உந்துதலைத் தருகிறது. கதர்சிஸ் என்பதற்கு ஒரு புதிய விளக்கம் வருகிறது.

ஆடுஜீவிதம் நாவலில் சமூக யதார்த்தவாதத்தின் இன்னொரு கூறு தோழமையின் இழப்பு. உலகளாவிய சகோதரத்துவம் என்ற கருப்பொருளை நாவல் முழுவதும் காண முடிந்தது. நம் நண்பர்களுடன் இருப்பதே நமது மிகப்பெரிய மகிழ்ச்சி. மற்றவர்கள் நம்மை விட்டு விலகும்போது நம்முடன் நிற்பவர்கள் நண்பர்கள். நண்பர்கள் இல்லாத உலகை நம்மால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியாது. எங்களுக்கு இடையிலான இந்த உறவை எங்களால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.

அவர்களுடன் நாங்கள் கொண்டிருந்த நினைவுகளால் நாங்கள் அலைக்கழிக்கப்படுகிறோம். சிறையில் நஜீப் தனது தோழர்கள் பிரிந்தபோது இந்த சோகத்தை அனுபவிக்கிறார்

‘பாலைவனம்’ என்ற அத்தியாயம் நஜீபின் நினைவுகளினூடே – அவரது கனவுகள் என்ன, விதி அவருக்கு என்ன கொடுத்தது என்பது குறித்ததாக அமைகிறது. இங்குதான் சமூக யதார்த்தவாதம் உருவாகிறது. இந்தியத் தாய் தன் குழந்தைகளுக்கு உணவளிக்க முடியாதபோது, தனது அருமை மகன்களையும் மகள்களையும் வேலை தேடி வெளியே அனுப்பியது. வீட்டில் பசித்த வயிறு ஒரு சராசரி பிரவாசியின் வேதனையை அதிகரித்தது. விரைவான பண வரத்துடன், பாலைவனம் பலருக்கும் ஒரு கனவாக மாறியது. நஜீப் தனது வறுமையால் ‘வளைகுடா’ என்று அழைக்கப்படும் சொர்க்கத்தைப் பற்றியும் கனவு கண்டார். "ஒரு தடவை வெளிநாடு போனால் எப்படி? நான் அவ்வளவு பேராசைக்காரன் இல்லை. ஒரு சில கடன்களை அடைக்க மட்டுமேயாகும். ஒரு வீட்டைக் கட்டுவதே பெரும்பாலான மலையாளிகளின் வழக்கமான ஏக்கங்கள் தான்." (35)

பெண் - இது அன்பு, கவனிப்பு மற்றும் தாய் ஆகியவற்றின் மறுபெயர். பெண்ணின் முதன்மையான இயல்பு அன்பும் அரவணைப்பும் தான். என்னதான் கஷ்டம் வந்தாலும், பெண்கள் எப்போதும் தன் உடல் நலத்தில் அக்கறை காட்டுவார்கள். பெண்களின் உளவியலின் இந்த அடிப்படை உண்மை – காதல் மற்றும் அக்கறையின் உளவியல் நாவலை கண்டுபிடிக்க முடியும்." கடைசியில் அந்த நாள் வந்தது. என்னிடம் நிறைய சாமான்கள் இல்லை. கொஞ்சம் எலுமிச்சை ஊறுகாய், என் மனைவி சைனு அன்புடன் பறிமாறிய உணவுகள். களைப்பைப் பொருட்படுத்தாமல் உம்மா கொடுத்த சில எள்ளுப்பொடிகள்." (41)

இங்கே நாம் இரண்டு பெண்களைப் பார்க்கிறோம், ஒருவர் நஜீபின் தாய், மற்றொருவர் அவரது மனைவி. சைனு கர்ப்பிணியாக இருந்தாலும் அவளை ஊறுகாய் செய்ய வைத்த போது நினைவுகளால் அலைக்கழிக்கப்படுபவர்கள் அவர்கள்தான். நஜீபின் உம்மாவும் களைத்துப் போய் ஆரோக்கியமற்றவளாக இருந்தாலும் அவனுக்கு கொஞ்சம் எள்ளுப்பொடி கொடுக்கிறாள். அவருக்காக அவர்கள் செய்த விஷயங்கள் அவர்களின் அன்பு மற்றும் அரவணைப்புடன் பிணைந்துள்ளன. இது தாய் மற்றும் மனைவியின் அன்பையும் அக்கறையையும் காட்டுகிறது. நஜீப் சும்மஹந்த் சைனு உலகத்தில் பெண்களுக்காக நிற்கிறார். நஜீப் கிளம்பும்போது அவர்கள் வீட்டில் தனியாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் இதயங்களில் அந்த வலிகளை தாங்கிக்கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் அவரிடம் விடைபெற்றனர்.

பாலைவனத்தில் உண்மையான பயணம் அவர் கனவில் இல்லை. அடிமைக்கோ தொழிலாளிக்கோ எந்தச் சூழலிலும் சுதந்திரம் இல்லை. எஜமானனின் அதிகாரம் இறுதியில் அடிமையை அல்லது தொழிலாளியை வெல்லும். பெரும்பாலான எஜமானர்கள் தங்கள் அடிமைகள் அல்லது தொழிலாளர்களிடம் கொடுமையாகவும் கடுமையாகவும் இருப்பது உலகம் முழுவதிலும் உள்ள நிலை. இந்த நாவலில் ஆடுஜீவிதம்-அர்பாப்-தான் எஜமானர், அவர் மிகவும் கொடுமையான தந்திரசாலி, நஜீப். எஜமானன் தனது அடிமையின் மீது அதிகாரம் செலுத்தும் எஜமானனின் இந்த தந்திரம் நாவலில் கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது. முழு உலகமும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய கசப்பான யதார்த்தம் இது. ஒவ்வொரு அடிமையும் தன் எஜமானனிடம் கேட்க முனையும் உள்மன எண்ணங்கள் அல்லது கேள்விகள் பின்வரும் வரிகளில் வெளிப்படுகின்றன மென்மையான நாவல். இந்த நவீன உலகிலும் கூட அதிகாரத்தை ஒடுக்கும் கடுமையான யதார்த்தங்கள் அல்லது மோசமான நிலைமைகளின் மீது உலகில் அடிமைத்தனமாக சாட்சியமளிக்கிறது.

பாலைவனத்தில் அந்த உயிர்த்துடிப்பு இல்லாதது போல, ஒரு வாழ்க்கைக்கு ஆதரவளிக்க மிகக் குறைந்த கூறுகள் அல்லது வளங்களைக் கொண்ட இடம் இது. கதாநாயகன் நஜீப், மற்ற பல மலையாளிகளைப் போலவே, ‘செல்வந்தர் வளைகுடா’, ஆனால் பாலைவனத்தின் யதார்த்தம் என்று கனவு கண்டார். பாலைவனத்தின் முடிவில்லாத வனாந்தரத்தில் தான் சிக்கிக் கொண்டதை நஜீப் உணர்ந்த நேரத்தில், அவரது வாழ்க்கை ஆடுகளிடம் பாய்ந்திருந்தது. அதனால் அவன் இனி விதிகளையும் சட்டங்களையும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும், மேலும் அவனது அர்பாப்புகளின் விதி என்று சொல்லப்படும் கொடுமையான விளையாட்டு எது? நஜீப் கனவுகளோடும், ஆசைகளோடும், நம்பிக்கைகளோடும் இருந்தார். வளைகுடா நாட்டிற்குப் பொருளாதாரத்திற்காகப் புலம் பெயர்ந்தார். அது சொர்க்கமாகக் கனவு கண்டார். விதி எப்போதும் அதிர்ஷ்டத்தையோ அல்லது துரதிர்ஷ்டத்தையோ கொண்டு வருகிறது. ஆனால் விதி ஏன் எப்போதும் துரதிர்ஷ்டத்தை

விரும்புகிறது.

தேவைதான் கண்டுபிடிப்புகளின் தாய். மனிதர்கள் கண்டுபிடித்த அல்லது கண்டுபிடித்த விஷயங்கள் அனைத்தும் அவர்களின் தேவைகளின் விளைவாகும். நமக்கு அதிகபட்சம் ஏதாவது தேவைப்பட்டால் அல்லது மிகவும் அவசியமான எதையும் உணரும்போது, அது ஒரு அற்பமான விஷயமாக இருந்தாலும் கூட, அது நம்மைக் கண்டுபிடிப்பாளர்களாக ஆக்கும். இந்த உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு உயிரினமும் ஏதாவது ஒன்றை கண்டுபிடிக்கிறது.

அது ஓய்வு நேரம் என்பதால் மதிய நேரம் சிறிது இருந்தது. சோனஜீப் இளைப்பாற நிழலைத் தேடினார், ஆனால் எங்கும் கிடைக்கவில்லை. கடைசியில் நஜீப் கட்டிலுக்கு அடியில் ஒரு சிறிய நிழலைத் தேர்வுசெய்தார். ஓய்வெடுக்க ஒரு நிழலைக் கண்டுபிடிப்பது அவசியம். மேலும் ஒரு குறுகிய மகிழ்ச்சியான தூக்கத்தை பரிசளித்தார். தட்டுபவர்களுக்கு மட்டுமே கதவு திறக்கும்.

ஏக்கம், இது இங்கே பொருத்தமான சொல், ஏக்கம் என்பது வீட்டு நோயைக் குறிக்கும் சொல். மனிதர்களாகிய நாம் ஏக்கத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். நம் வீடு என்பது நம் மனம் வேருன்றிய இடம். உலகின் கடைக்கோடியில் கூட, எங்கள் வீட்டிலிருந்து வெகு தொலைவில் எங்கள் வீட்டின் நினைவுகள் மற்றும் பாதுகாப்பால் நாங்கள் வேட்டையாடப்படுவோம். நாம் நமது வீட்டிலிருந்து உடல்ரீதியாக மட்டுமே பிரிக்கப்படுவோம், ஆனால் நமது மனதின் வேர்கள் நமது வீடு மற்றும் வீட்டிற்குள்ளேயே அன்புடன் இருப்பவர்கள் என்ற அடித்தளத்திற்குள் ஆழமாக உள்ளன. நால்வர் காதலித்தவர்கள் செய்த நினைவுகள் நமது தாய்நாட்டை விட்டு நாடுகடத்தப்பட்ட நிலையிலேயே இருக்கும். வீடு, வீடு, வீடுனு நாலு பேருக்கு தெரிஞ்ச நாலு பேரோட பிம்பத்தோட பிச்சை எடுப்போம். இது ஒரு 'பிரவாசி' அவரது வாழ்க்கையில் அனுபவித்தது.

இங்கே இந்த நாவலில், நஜீப் இரவில் தூங்கப் போகிறார். அவரது பை அவரது தலையணை. அப்போதுதான் அவனுக்கு ஊறுகாய் வாசனை வந்தது. அவரது பையில் ஊறுகாய் மற்றும் அவரது உம்மாவும் அவரது மனைவி சைனுவும் அனுப்பிய பிற பொருட்கள் இருந்தன. அதனால் ஊறுகாய் வாசனை அவர்களையும் சைனுவுக்குள் வளர்ந்த தன் குழந்தையையும் பற்றிய நினைவுகளை அவனுக்குள் தூண்டியது. அந்த நினைவுகளால் இதயம் வெடித்துச் சிதறுவதை உணர்ந்தான். அது அவனால் உணர்ச்சிகளால் தாங்க முடியாததாக மாறியது. மனிதர்களின் மிகப்பெரிய வலி அல்லது குறைபாடு என்னவென்றால், நம்மால் சிந்திக்க முடிகிறது, அந்த எண்ணங்கள் கனவுகளைப் போல நம்மை வேட்டையாடுகின்றன.

நம்மைச் சுற்றி பல உயிரினங்கள் வாழ்கின்றன. என்னைக் கௌரியர் மாடுகளின் வரிசை நாய்கள் என்று அழைத்திருந்தால் நிலைமை வேறுவிதமாக இருந்திருக்காது. நமக்குத் தேவைப்படும்போது மட்டும்தான் நாம் அவற்றைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறோம். சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போது அவற்றைக் கவனிக்கவில்லை, கற்றுக் கொள்ளவில்லை, புரிந்து கொள்ளவில்லையே என்று வருந்துகிறோம். இந்த சூழ்நிலையில் தலைகீழாக விழுந்த பிறகுதான், நமது சுற்றுச்சூழலுக்கு நம் கண்களைத் திறந்து வைத்திருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை நான் உணர்ந்தேன். (89)

இந்த வரிகள் நாவலில் நம்மைச் சுற்றியுள்ள இயற்கையையும், அதன் உயிரினங்களையும் போற்றுவதற்கு உதவுகின்றன. இந்த உலகமும் நம்மைச் சுற்றியுள்ள சூழலும் கடவுளால் படைக்கப்பட்டவை, நாம் அதை முழு இதயத்தோடு அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன். மேலும், வெளி உலகத்துடன் நம் கண்களைத் திறந்தால்தான் நாம் வாழ்வதற்கான உந்துதல் பெறுகிறோம், எல்லா மனிதர்களுக்கும் அது கிடைக்க வேண்டும். மனிதர்கள் அனைவரும் தங்களைச் சுற்றியுள்ள பலவீனமான உயிரினங்களிடமிருந்துகூட தங்கள் வாழ்க்கையைப் பற்றிய பாடத்தைக் கற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

நஜீப் இப்போது விதியின் கடுமையான, குரூரமான விளையாட்டை ஏற்றுக்கொள்ளக் கற்றுக் கொண்டார். அவர் இறக்கும் வரை அவரது இழப்பை நினைத்து எப்படிப் புலம்ப முடியும்? ஒருவர் உயிர் வாழ வேண்டுமென்றால் அவர் தன்னுடைய உணர்வுகளிலிருந்தும், பேய் பிடித்த ஏக்கம் நிறைந்த நினைவுகளிலிருந்தும் விடுபட வேண்டும். ஆடுஜீவிதம் ஒரு நம்பிக்கை பொதிந்த நாவல். நஜீப் தனது வளைகுடா வாழ்க்கையைப் பற்றி நிறைய நம்பிக்கைகள், கனவுகள் மற்றும் ஆசைகளைக் கொண்டிருந்தார். ஆனால், பாலையனத்தில் கசப்பான துன்பங்களுக்கு அவர் ஆளானார். கனவுகள்,

ஆசைகள் போன்ற உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ள அவர் கற்றுக் கொள்ளவில்லை. இந்த மணல் மேடுகளிலிருந்து அவரால் தப்பிக்க முடியவில்லை. உயிர் பிழைப்பதற்கான முதல் சோதனை - உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு எப்படியாவது உயிர் பிழைப்பது. நஜீப் தனது மனைவி மற்றும் உம்மா ஹந்தில் உள்ள குழந்தையின் உலகம் தனக்கு அந்நியமாகிவிட்டது என்ற உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டார். எனவே அவர் தனது கடந்த காலத்தின் கவலைகளையும் கவலைகளையும் மறந்துவிட்டார்.

நாவலின் யதார்த்தமான சாராம்சம் ஆடுஜீவித மிஸ்ஹோப் மனிதன் வாழ்வதற்கு ஒரு உந்துதலைத் தரும் காரணி. நம்பிக்கை இல்லாமலேயே உயிர் வீணானது. கடவுள் மனிதர்களுக்கு அளித்துள்ள மகத்தான பரிசு என்று கூறலாம். பாலவனத்தின் கடுமையான யதார்த்தங்களில் நஜீப் சோர்வடைந்தார். அவர் தனது நம்பிக்கையையும் கனவையும் இழந்துவிட்டார், அவர் தனது கடந்த காலத்திற்கு திரும்ப முடியாது என்ற உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டார், மேலும் அவரது வாழ்க்கை இந்த பாலவனத்தின் காட்டுத்தனத்திற்கு ஆளானார். ஆனால், கடவுள் நமக்காக ஆயத்தம் செய்வதை அறியாமலேயே இருங்கள். கடவுள் நம்மை நேசிப்பவர், அன்பு செலுத்துபவர், சத்தியம் செய்கிறார். இயற்கை மற்றும் அதன் கூறுகள் மூலம் சில சமயங்களில் இருக்கும் அதே படிமங்கள் மூலம் கடவுள் நம் மனதில் வலியுறுத்துவார்.

பருவத்தின் மாற்றம் நஜீப்புக்கு நம்பிக்கையின் பாடங்களைக் கற்றுக் கொடுத்தது. சுட்டெரிக்கும் வெயிலில், தாங்க முடியாத கோடையில் அவர் பாலவனத்திற்கு வந்தார். ஆனால் பருவம் மாறி குளிர்காலம் வந்தபோது நஜீப் பாலவனத்தில் நம்பிக்கை மழைத் துளிகளைக் கண்டார். நஜீப் ஒரு நிபந்தனையுடன், எந்த நம்பிக்கையும் இல்லாமல், முற்றிலும் களைத்துப் போயிருந்தார். அந்த நேரத்தில் அவருக்குத் தேவைப்பட்டது அவர் உயிர் பிழைப்பதற்கான நம்பிக்கையின் சில நேர்மறையான குறிப்புகள். மிக மோசமான துன்பங்களைக்கூட நம் மனதை நிலையாக வைத்திருக்கும் சக்திதான் நம்பிக்கையின் உந்து சக்தி. அந்த எரியும் மணலில் உயிர் இருப்பதற்கான எந்த அறிகுறியும் தென்படவில்லை. ஆனால் குளிர்ந்த காற்று வீசியதால், கோடையின் வருகையை சமிக்ஞை செய்து, வறண்ட மணலில் ஒரு பச்சை கம்பள மேற்பரப்பு. நஜீப்கோதன் ஆற்றல் அல்லது உயிர்த்தெழுப்ப உந்துதல். நஜீப்பின் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வது இயற்கையின் அடையாளம். இது ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒரு சிறந்த செய்தியை தெரிவிக்கிறது. நாம் வழக்கமாக நமது போராட்டத்தை தலைகீழாக விட்டுக்கொடுத்து விடுகிறோம். ஆனால் நாம் எதிர்கொள்ள வேண்டியது என்னவென்றால், நாம் எதிர்கொள்ளும் அனைத்து துன்பங்களுடனும் போராடுவதுதான். வாழ்க்கை ஒரு முடிவில்லாத போராட்டம். இந்த உலகில் எல்லாமே சரியான நேரத்தில் அதன் முறையைப் பெறுகின்றன. வாழ்க்கையின் துன்பங்களுக்கு அடிபணியாமல், இறுதி மகிழ்ச்சியான சுதந்திரத்தில் உயிர்த்தெழுவதற்கு சரியான தருணத்திற்காக நாம் பொறுமையுடன் காத்திருக்க வேண்டும்.

இதற்கிடையில், நஜீப் தனது சிறை நாட்களையும், தனது தாய்நாட்டைப் பற்றிய நினைவுகளையும், தனது அன்புக்குரியவர்களையும், தனது வளைகுடா வாழ்க்கையின் தொடக்கத்தையும், துயரமான முகத்தையும், பாலவனத்தையும் கடந்து சென்றார். நாவலின் தலைப்பு மற்றும் நஜீப்பின் சாட்சியம் ஒரு ஆட்டின் உயிர், கதாநாயகன் நஜீப்புடன் ஆடுகள் நாவலின் முக்கிய கதாபாத்திரங்கள். அவனது உம்மாவுக்கும் மனைவி சைனுவுக்கும் அடுத்தபடியாக அவனது வாழ்க்கை மஸ்கராவில் உள்ள அந்த ஆடுகளிடமே அதிக பற்றுக் கொண்டிருந்தது. இந்த உலகத்தில் மற்ற உயிர்களைக் காட்டிலும் ஆடுகளிடம் அவனுக்கு அதிக பாசம் இருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆடுஜீவிதம் நாவல் மனிதனுக்கும் மிருகங்களுக்கும்மான உறவை பெரிதும் சித்தரிக்கிறது. விலங்குகள் பெரும்பாலான மனிதர்களை விட அதிக பாசமும் அன்பும் கொண்டவை. மிருகங்களுக்கு ஏமாற்றத் தெரியாது. அவர்களின் உலகம் திருப்தியும் மகிழ்ச்சியும் நிறைந்தது. அவர்கள் சுற்றுச்சூழலுக்கு தீங்கு விளைவிக்கவில்லை. ஆடுகளுடனான தனது வாழ்க்கையின் மூலம் விலங்குகளின் உலகமே தனது சொர்க்கம் என்பதையும், அவற்றின் சகவாசம் மனிதர்களை விட மேலானது என்பதையும் நஜீப் உணர்ந்திருந்தார். அவனது துன்பங்களை, வேதனைகளை, துயரங்களைவிட அந்த ஆடுகள் அவனைப் புரிந்துகொண்டன என்று ஒரு சூழலில் குறிப்பிடுகிறார். மற்றொரு சூழலில், ஆடுகளில் ஒன்று தனது உயிரைத் தியாகம் செய்து நஜீப்பின் உயிரைக் காப்பாற்றியதையும் நாம் காண முடிந்தது. ஒரு நாள் நஜீப் வழக்கம்போல் ஆடுகளுடன் உலாவச் சென்றார். அப்போது, தப்பிக்க வேண்டும் என்ற அதீத ஆசை இருந்ததால், அங்கிருந்து துரத்தப்பட்டு, அர்பாப் மூலம் துரத்தப்பட்டு, துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டார். ஆனால் அந்த ஆடு அந்த

துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு இலக்காகி நஜீப்பின் உயிரைக் காப்பாற்றியது. அதன் பிறகு ஆடுகளுடன் சகோதரத்துவ உணர்வு ஏற்பட்டது, சிறையில் கூட அவர் ஆட்டிறைச்சி சாப்பிடவில்லை.

நாவலில் குறிப்பிடப்பட்ட ஆடுகள் முக்கியமான கதாபாத்திரங்கள். உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு உயிரினத்துக்கும் பொதுவான தொடர்பு அல்லது உறவு உள்ளது. பைபிளில் உள்ள ஆதியாகமம் புத்தகம், பிற புனித நூல்கள், பண்டைய காலத்தைச் சேர்ந்த பல்வேறு இலக்கியப் படைப்புகள் வரை இந்த மிருகம் - மனித உறவுக்கு வலுவான சான்றுகள் உள்ளன. இவ்வுலகில் ஒவ்வொருவரும் பிறரைச் சார்ந்தே வாழ்கின்றனர், மனிதர்கள் உலகில் உள்ள அனைத்து உயிரினங்களுடனும் இடைத்தொடர்பு கொண்டுள்ளனர். இறைவன் மனிதனை அனைத்து படைப்புகளின் கிரீடமாக படைத்துள்ளான். சுற்றுச்சூழலையும் அதன் உயிரினங்களையும் கவனிக்கும் கடமையை அவர் கொடுத்திருக்கிறார். ஒரு மனிதனின் உயிரை பல சூழ்நிலைகளில் மற்ற மிருகங்களுடன் ஒப்பிட முடியும்.

நினைவுபடுத்த நான் எவ்வளவோ முயன்றும் அந்த மரணங்கள் என்னை வாட்டி வதைத்துக் கொண்டே இருந்தன. குறிப்பாக, கர்ப்பிணியின் மரணம். ஆடு முதன்முதலாக பிரசவம் பார்க்கப் போகிறது! அதன் அசைவுகள் மற்றும் தோற்றங்கள் எல்லாவற்றிலும் அது இருந்தது என்றாலும் அதற்கும் கனவுகள் இருந்திருக்க வேண்டும். தாயாக வேண்டும், குழந்தைக்கு உணவூட்ட வேண்டும், அதனுடன் விளையாட வேண்டும் என்று எத்தனை முறை கனவு கண்டிருப்பது? பாவம், இவை அனைத்தும் ஒரே இரவில் முடிந்தன. அதுதான் வாழ்க்கை. (155)

இந்த உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு உயிரினத்திற்கும் கனவுகளும் ஆசைகளும் உள்ளன, குறிப்பாக மனிதர்கள். ஆனால் வாழ்க்கையின் கசப்பான யதார்த்தம் என்னவென்றால், நமது கனவுகளும் ஆசையும் கொடூரமான கைகளால் சிதைக்கப்படுகின்றன. கர்ப்பிணியின் மரணத்தைப் பார்க்கும்போது, நஜீப் வாழ்க்கையின் கணிக்க முடியாத தன்மையைப் பற்றி சிந்திக்கிறார். அந்த ஆடு பாம்புக் கடியால் இறந்தது. அதுதான் முதல் முறையாக பிரசவிக்கப் போகிறது. நஜீப் அதன் அசைவுகளையும், தோற்றங்களையும் பார்த்து பெருமை அடைந்தார். அது ஆடாக இருந்தாலும் அதற்கும் கனவுகள் இருந்திருக்க வேண்டும். தாயாகி, குழந்தைக்கு உணவூட்டி, அதனுடன் விளையாடுவது பற்றி அது கனவு கண்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், ஒரு இராத்திரியில். அதுதான் வாழ்க்கையின் கணிக்க முடியாத தன்மைகள். இதுதான் உண்மை. என்ன வரப்போகிறது அல்லது நாளை நாம் எங்கே இருப்போம் என்பது எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு இரவும் நாம் தூங்கும்போது, மறுநாள் காலையில் சூரியனைப் பார்ப்போம் என்று உறுதியாக இல்லை. கதாநாயகன் நஜீப் ஆட்டின் நிலையை ஒவ்வொரு மனிதனின் வாழ்க்கையுடனும் ஒப்பிட்டு இறுதியில் அவனது வாழ்க்கையுடன் ஒப்பிடுகிறார். இங்கே அவர் வாழ்க்கை என்ற கருப்பொருளைப் பற்றி சிந்திக்கிறார். இறைவன் ஒரு ஜீவனைப் படைத்த காலம் தொட்டு அனைத்தையும் திட்டமிட்டு வைத்துள்ளான். உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு உயிரினத்தின் வாழ்க்கையையும் இறைவன் திட்டமிட்டு அல்லது எழுதியிருக்கிறான். திரைக்கதையில் துன்பங்கள், இன்பம், துக்கம், துக்கம், இன்பங்கள் போன்றவை இருக்கும். சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனால் எழுதப்பட்ட இந்த ஸ்கிரிப்டில் நாம் சில நிபந்தனைகளை அனுபவிக்க விதிக்கப்பட்டிருந்தால், உலகில் உள்ள அனைத்து துன்பங்களையும் நாம் சகித்துக்கொள்ள வேண்டும், வாழ்க்கையின் அந்த கடுமையான யதார்த்தங்களிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது. அந்த கர்ப்பிணியான ஆடு தாயாகும் ஆசை நிறைவேறாமல் கருவுற்றிருக்கும்போதே இறக்க விதிக்கப்பட்டிருந்தது. அதேபோல நஜீப் இந்த நரகத்தின் ஊடாக செல்ல விதிக்கப்பட்டிருந்தார், பிசாசு பாலவனத்தின் மோசமான நிலைமைகளைச் சுமந்தார். அவனும் தன் குழந்தையைக் கூட பார்த்திருக்கிறான்.

கருணையுள்ள அல்லா, நீ பலரின் வாழ்வில் பெரும் அற்புதங்களைச் செய்கிறாய். (155) உலகில் உள்ள அனைத்திற்கும் பின்னால் ஒரு சக்தி உள்ளது. இந்த முழு பிரபஞ்சத்தையும் படைத்து, முழு உலகத்தையும் தனது அளவற்ற கருணையால் பாதுகாக்கும் அக்கறையுள்ள கரங்களான இறுதி படைப்பாளர் அல்லது சர்வவல்லமையுள்ள கடவுள். இந்த உலகில் இரண்டு வகையான மக்கள் உள்ளனர் - நம்பிக்கையாளர்கள் மற்றும் நம்பிக்கையற்றவர்கள். சிலர் கடவுளின் பரிசுகளையோ அல்லது பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் உள்ள அனைத்தையும் ஒழுங்காக இயக்கும் சக்தியையோ நம்பவில்லை. ஆனால், அறிவியலால்கூட விளக்க முடியாத எல்லாவற்றிற்கும் பின்னால் யார் இருக்கிறார்கள் என்ற கேள்விக்கு கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களால் பதில் சொல்ல முடியாது. மருத்துவமனைகளில், மருத்துவர்கள் அடிக்கடி எங்களால் முடிந்ததைச் செய்தோம்

என்று கூறுகிறார்கள், மனிதர்களால் கற்பனைகூட செய்ய முடியாத விஷயங்களைச் செய்யும் பரமசக்தியிடம் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள். இந்த நவீன தொழில்நுட்ப உலகில் அதிசயங்கள் விஞ்ஞான வலிமை. மக்களுடன் போட்டியிட முயற்சித்தல் தனது விஞ்ஞான அறிவால் கடவுளின் சக்தி. ஆனால் அற்புதங்கள் எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கு மட்டுமே. இறைவன் பலருடைய வாழ்வில் பல அற்புதங்களை நிகழ்த்துகிறான். அந்த அற்புதங்கள் பொதுவாக பொது அறிவுக்குச் சவால் விடுகின்றன, மனிதர்கள். இந்த அற்புதங்களின் பின்னணியில் உள்ள உண்மையை மக்களால் அறிவியல் பூர்வமாக நிரூபிக்க முடியவில்லை. பாலவனத்தின் துயரங்களையும், வலிகளையும், வாழ்க்கையின் குருரமான விதியையும் நஜீப் கடந்து வந்திருந்தார். நஜீப் தனது தற்போதைய நிலைமையின் உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு, பாலவனத்தின் துன்பங்களின் கசப்பான உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டார். ஆனால் அவனது விதியில் ஒரு மாற்றமாக, இப்போது அவன் அனுபவிக்கும் துயரங்களையும் வேதனைகளையும் தாங்கிக் கொண்டு சுதந்திரத்தை நோக்கிப் பறந்து வாழ அவனது வாழ்வில் ஒரு புதிய நம்பிக்கையை அல்லா கொடுத்திருந்தான். அவன் தன் வாழ்வில் ஒரு அற்புதத்தை நிகழ்த்துவதற்காகக் கடவுளைப் பிரார்த்தனை செய்கிறான். அது உலகத்தின் பொது அறிவுக்கு சவால் விடலாம். இறுதியில் தனது விடுதலைக்கு வழிவகுக்கும் நம்பிக்கையின் கதிர்களுக்காக அவர் காத்திருக்கிறார்.

நஜீப் தனது வாழ்க்கையின் பல்வேறு அனுபவங்களைக் கடந்து வந்தவர். ஒரு மனிதனால் தாங்க முடிந்த துன்பங்களை அவன் அனுபவித்திருக்கிறான். ஆனால், கடவுளின் பெயரால், தன் இரட்சகரின் பெயரால் எல்லாவற்றையும் அவன் துன்புறுத்துகிறான். இயற்கையின் பிம்பங்கள் மூலம் அவனுக்கு வாழ்வதற்கான புதிய நம்பிக்கையை இறைவன் அளித்திருக்கிறான். நஜீப் இப்போது தனது மோசமான நிலையிலிருந்து தப்பிக்க ஒரு வலுவான தூண்டுதலை உணர்கிறார். வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அனுபவத்திற்கும் ஒரு உச்சக்கட்டம் இருக்கும். நமது நிகழ்கால நிலையை மேம்படுத்த நம் வாழ்வை பணயம் வைக்க வேண்டும். நமது விதியை நிர்ணயிக்கும் முடிவற்ற போராட்டத்தில் போராடுபவர்களுக்கு மட்டுமே வாழ்க்கை என்பது பொருள். நமது முடிவுதான் முக்கியம். நம் துன்ப நிலையிலிருந்து தப்பிக்க முயற்சி எடுக்க முடிவு செய்தால், மீதமுள்ள வாழ்க்கையை மகிழ்ச்சியுடன் கழிப்போம். ஆனால் இது உறுதியாக இல்லை, இந்த முயற்சியில் நாம் தோல்வியுற்றால், அது மிகவும் ஆபத்தானது. எனவே நஜீப் தனது துயரங்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க முடிவு செய்திருந்தார், இது அவரது மோசமான வாழ்க்கைக்கு ஒரு உச்சக்கட்டம், இந்த முடிவு ஒரு இனிமையான ஒன்றாக இருக்கும் என்று அவர் நம்புகிறார்.

நஜீப் எதிர்பார்க்கும் கிளைமாக்ஸ் இனிமையானதாக மாறியிருக்கிறது. பாலவனத்தில் பெரும் துன்பங்களை அனுபவித்து சுதந்திரம் மற்றும் மகிழ்ச்சியின் கரையை அடைந்தார். ஆனால் கடைசியில் நஜீப் வேறு யாரோ ஒருவரின் கதியை அனுபவித்திருக்கிறார் என்பதை அறியமுடிகிறது. நஜீபுந் ஹக்கீம் அவர்களுக்குத் துரோகம் இழைத்துவிட்டார், சட்டவிரோதமாக அவர்களை அடிமைகளாக வைத்திருந்தார். விதியின் கூறுகளையும் நாவலில் நம்மால் கண்டுபிடிக்க முடிகிறது. நஜீப் வேறு யாரோ ஒருவரின் கதியை அனுபவித்தார். ஆனால் அவர் அந்த கடுமையான யதார்த்தங்களைத் தாங்கிக்கொள்ள விதிக்கப்பட்டிருந்தார். அது அவரது கடவுளான 'அல்லா' எடுத்த முடிவு. இறைவன் தன் படைப்புகளின் வாழ்வில் என்னென்ன நடக்க வேண்டும் என்பதை தீர்மானித்தான். அதுதான் இறைவன் தன் பிள்ளைகளுக்கு அறிவிக்கும் விதி. நாவலில் நஜீப் வேறொருவரின் நம்பிக்கைக்குள் நுழைகிறார், ஆனால் அவர் துன்பப்படவும் அதை கடந்து செல்லவும் விதிக்கப்பட்டவர். ஆனால் அவர் ஒருபோதும் தனது கடவுளை சபிக்கவில்லை, அவர் சந்தித்த இந்த துன்பங்களுக்காக அவர் புகார் செய்யவில்லை. எல்லா துன்பங்களையும் சமாளித்த அவர், தான் பைத்தியமாகிவிடுவேன் என்பதால் அதைப் பற்றி ஆழமாக சிந்திக்க மாட்டேன் என்று கூறுகிறார்.

முடிவுரை

ஆடுஜீவிதம் ஒரு பிழைப்பு நாவல். கதாநாயகன் நஜீப் கடந்து வந்த துன்பங்களையும் வலிகளையும் இந்த நாவல் சித்தரிக்கிறது. சமூக யதார்த்தவாதத்தின் பல கூறுகளை இந்த நாவலில் நாம் அடையாளம் காணலாம். நஜீப் ஒரு ஏழை மனிதன், உண்மையின் யதார்த்தங்களான, துயரங்கள் மற்றும் வேதனைகளை அனுபவிக்கிறான்; கசப்பான வாழ்க்கை. மனிதாபிமானமும், மனித வாழ்க்கையின்

கசப்பான யதார்த்தங்களும் கதாநாயகன் நஜீப்பின் அனுபவத்தின் மூலம் சித்தரிக்கப்படுவதை நம்மால் காண முடிகிறது. வாழ்க்கையின் ஒட்டுமொத்தத் தன்மைகள் மிக முக்கியமானவை இயற்கையில் கண்ணுக்குப் புலப்படாத ஒரு சக்தியின் இருப்பு. கடவுளின் உண்மை மனித எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் கணிப்புகளுக்கும் அப்பாற்பட்டது. கண்ணுக்குத் தெரியாத சில கரங்கள் நம்மை வழிநடத்திப் பிரபஞ்சம் முழுவதையும் பாதுகாக்கின்றன என்பது இறுதி உண்மை. நாவலின் கதாநாயகன் நஜீப் கடவுள் மீது அதீத நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். நஜீப் உச்சரித்த 'அல்லா' என்ற வார்த்தையை நாவலில் பல இடங்களில் காண முடிந்தது. கடவுள்தான் அவருக்கு எல்லாத் துன்பங்களையும் கொடுத்தார். ஆனால் நஜீப் ஒரு நொடியில் கூட கடவுளை சபிப்பதில்லை. இந்த வாழ்க்கையை பரிசளித்த இறைவனின் விருப்பம் என்று அவர் மகிழ்கிறார். அவனது அளப்பரிய நம்பிக்கையின் பரிசாக அல்லா அவனை ஒவ்வொரு நொடியும் தனது அக்கறையுடனும் அன்புடனும் பாதுகாத்து, பாம்புகளின் விஷப் பற்களிலிருந்து காப்பாற்றி, அவன் தப்பிக்கும் போது அவனைப் பாதுகாத்து, அவன் நீரின்றி இறக்கும் தருவாயில் பாலவனத்தில் அனானியை உருவாக்குகிறான். தனக்குத் தேவைப்படும்போது இறைவன் அவனுக்கு உதவுகிறான். இப்ராஹிம் கதிரி, குஞ்சிக்கா மற்றும் அராபியன் அவனை நகரத்தின் ஹிஸ்காரில் தேர்ந்தெடுத்தான். நஜீப் பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் தன்னுடன் அல்லாவின் கொடைகளை உணர்கிறான், அவை அவருக்கு புதிய நம்பிக்கைகளையும் புதிய வாழ்க்கையையும் அளித்தன "நான் அழுதேன். அல்லாஹ் எப்போதாவது சொகுசு காரில் கூட பயணம் செய்கிறான் என்பதை நான் உணர்ந்தேன். (238)ஆம் உண்மை! கடவுள் வாழ்கிறார்!

மேற்கோள் நூல்கள்

Abrams, M.H., A Glossary of Literary Terms, New Delhi: Cengage, 2009.
 Benyamin, Goat Days. Translated by Joseph Koyippally, India: Penguin, 2012.
 Daniel, Benny, Aadujeevitham, Thrissur: Green Books, 2008.